

РЕШЕНИЕ

№ 5613

гр. София, 21.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 27.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **4376** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Л. К. В. против заповед № РД-18-7/13.01.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК) в частта относно имот с идентификатор 21662.4820.878. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва последната като неоснователна. Заинтересованата страна К. Т. Й. не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството по издаване на оспорения акт е образувано със заповед № РД-16-29/07.07.2009г. на изпълнителния директор на АГКК, издадена на основание чл.35, ал.1 ЗКИР, публикувана в Неофициалния раздел на Държавен вестник (ДВ) бр.65/14.08.2009г. Не се установи по делото жалбоподателят да е изпълнил задължението си, посочено в т.3 от тази заповед да означа на свои разноски границите в съответствие с документите си за собственост в 30-дневния срок от тази публикация, както и да е представил тези документи в този етап или по-късно в производството пред административния орган. След указания, дадени с определение от 13.12.2012г., жалбоподателят не ангажира доказателства да е представила актовете си за собственост в изпълнение на чл.38 ЗКИР. С жалбата са представени нотариални

актове, скица № 1251/11.09.2010г. на район «Нови Искър» на Столична община (СО), заповед за изменение на план за регулация от 06.07.2010г. с графична част, разрешение за строеж № 182/25.10.2010г. на главния архитект на район «Нови Искър» на СО и писмо от Г. С. от 08.11.2010г. Всички тези писмени доказателства съдът в настоящия състав намира ирелевантни за решаването на спора, по съображенията, изложени по-долу.

Изработените кадастрална карта и регистри (ККР) са приети с протокол № КД-10-21-63/09.12.2010г., приложен в преписката, което е обявено в ДВ бр.51/05.07.2011г. Не се установява, нито се твърди жалбоподателят да е упражнил правото си на възражение в този етап на производството.

С процесната заповед, публикувана в ДВ бр.16/24.02.2012г., са одобрени ККР за землището на [населено място], район «Нови Искър» на Столична община.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и неоспорено от страните. Установява се от заключението (писмено и при изслушване на вещото лице), че вещото лице не може да отговори, дали са били означени на място границите на имота, описан в жалбата. По делото няма приложен протокол от трасиране на границите от правоспособно лице. Има представен трасировъчен карнет за имот 878, кв. 15 по одобрен кадастрален и регулационен план на [населено място] от правоспособна фирма [фирма]. Към момента на място съществуват материализирани граници (огради) на

имота така, както е показано на скица - Приложение № 1 към заключението между точки от 1 до 12 включително. Материализираните огради съответстват на отразяването в кадастралната карта, с изключение на линиите между т.10 и т.6, между които няма ограда. Между т. 11 и т.12 има метална врата към улицата. Имотът попада в обхвата на по-ранен кадастрален план, одобрен със заповед №РД-09-677/10.11.2009г., съгласно който имот с пл. № 878 е записан на името на Л. К. В. с нотариален акт № 17/1975г. и е с графична площ от 889 кв. м. Имотът според кадастралния план, одобрен с посочената заповед от 2009г., съответства на отразяването в КК като имот с идентификатор 21662.4820.878 с площ от 890 кв. м. Имотът попада в обхвата на регулационен план, одобрен по реда на отменения З., изменен съгласно ЗУТ, като последното изменение е одобрено с цитираната по-горе заповед № РД-09-386/06.07.2010г., представена по делото и за имот с пл. №878 са отредени УПИИ III-878, кв.15 с площ от 800 кв. м (по скицата към заключението между т. А, Б, 3, 4, 5, 6, 10, 7 8, 9, А), а част от имот № 878 попада в УПИИ X.-за ОДЗ (между т. А, Б, 2, 1, А), като за тази част от поземлен имот (ПИ) 878 в УПИИ X.-за ОДЗ няма данни за проведени отчуждителни мероприятия. Урегулиран поземлен имот (УПИИ) III-878 и УПИИ X.-за ОДЗ от кв.15 според регулационния план съответстват на имот с идентификатор 21662.4820.878 по кадастралната карта. В последната с идентификатор 21662.4820.878 е записан на името на жалбоподателката, с горепосочения нотариален акт от 09.06.1975г.

Кадастралната карта се одобрява със заповед на изпълнителния директор на АГКК по реда на [чл. 49, ал. 1 ЗКИР](#) и отразява фактическото състояние на имотите към момента на заснемането им с оглед поставените на място трайни знаци за материализиране на границите им, както и данните от предходните кадастрални и други планове и документите за собственост, представени при откриване на производството пред административния орган. Този административен акт няма конститутивно действие, а

констативно, т. е., не създава права на собственост, а отразява актуални такива, поради което е предвидена в [чл. 53 ЗКИР](#) възможност за последващо изменение на ККР при евентуална промяна или установени неточности. По своята същност КК представлява геодезична снимка на съществуващите на място обекти, която изпълнителят изготвя съобразно достъпните за него източници на информация. Последните се взимат предвид по реда на изброяването им в чл.14, ал.1 от Наредба № 3/28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на КК и КР (Наредбата, редакция от ДВ бр.82/2011г.). В случая не се установи съществуването на означения по т.1 от реда на приоритетите. Ето защо, правилно е приложена т.3 на чл.14, ал.1 от Наредбата, като имотът на място е бил отразен в съответствие със съществуващ кадастрален план. Ирелевантни са предвижданията на регулационния план, тъй като той се явява следващ в реда на приоритетите и е от значение само ако не са налице източници по т.1 – 3, като при това кумулативно е изискването регулацията да е приложена, което в случая не е налице.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че заповедта е издадена от компетентен орган и в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора, разноските по делото остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 150 лв. на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. К. В., с ЕГН [ЕГН], против заповед № РД-18-7/13.01.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта на заповедта, отнасяща се до обект с идентификатор 21662.4820.878.

ОСЪЖДА Л. К. В., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенцията по геодезия, картография и кадастър сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния касационен съд.

Съдия: